

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/105/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123010503
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3123010503.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Romana Hargaša a členov senátu JUDr. Michala Eliaša a JUDr. Milana Straku, v trestnej veci proti odsúdenému A. B., nar. XX.XX.XXXX vo C., trvale bytom D., B. XXX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, na neverejnom zasadnutí dňa 13. septembra 2023 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 03. júla 2023, sp. zn. 37Pp/129/2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 03. júla 2023, sp. zn. 37Pp/129/2023, bolo rozhodnuté nasledovne:

„I. Podľa § 66 odsek 1 písmeno a), odsek 2 Trestného zákona v spojení s § 415 odsek 1 Trestného poriadku sa odsúdený A. B., nar. XX.XX.XXXX, podmienene prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/37/2018 zo dňa 24.09.2018 v spojení s uznesením Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/37/2018 zo dňa 23.03.2022 a z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/133/2020 zo dňa 11.11.2022.

II. Podľa § 68 odsek 1 Trestného zákona určuje odsúdenému skúšobnú dobu 3 (tri) roky a súčasne nariaďuje probačný dohľad nad odsúdeným 2 (dva) roky a zároveň odsúdenému ukladá v čase probačného dohľadu nasledujúce obmedzenia a povinnosti:

- podľa § 51 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok,
- podľa § 51 odsek 3 písmeno d) Trestného zákona zákaz vstupu do barov, pubov, krčiem a inak označených zariadení určených prevažne na predaj a konzumáciu alkoholických nápojov a zdržiavanie sa v blízkosti nich,
- podľa § 51 odsek 4 písmeno a) Trestného zákona príkaz nepriblížiť sa k poškodenému A. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXX a A. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. F. XXXX na vzdialenosť menšiu ako päť metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydlija určenej osoby,
- podľa § 51 odsek 4 písmeno i) Trestného zákona príkaz podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo psychologickému poradenstvu,
- podľa § 51 odsek 4 písmeno k) Trestného zákona príkaz zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.“

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože proti nemu podal prokurátor sťažnosť do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia. Odsúdený sa po vyhlásení napadnutého uznesenia vzdal práva podať proti nemu sťažnosť.

Prokurátor podanú sťažnosť dodatočne písomne odôvodnil. V úvode odôvodnenia poukázal na obsah výrokovvej časti napadnutého uznesenia a na to, že proti nemu podal sťažnosť. Ďalej uviedol nasledovné:

„Z odôvodnenia sťažnosťou napadnutého uznesenia Okresného súdu Trenčín vyplýva, že samosudkyňa u odsúdeného A. B. konštatuje splnenie všetkých troch základných podmienok na rozhodnutie o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody odsúdeného. Uvedenými podmienkami sa rozumie v prvom rade vykonanie potrebnej časti z výmery uloženého trestu, čo je podmienkou formálnou, a následne dve materiálne podmienky, ktoré predstavujú plnenie si povinností a správanie sa v rámci výkonu trestu odňatia slobody v ústave a prognóza vedenia riadneho života po prepustení na slobode. Dôvodom sťažnosti je najmä absencia materiálnych podmienok pre podmiennečné prepustenie. Z hodnotenia riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom vyplýva, že odsúdený program zaobchádzania plní čiastočne v bode edukácia z dôvodu čiastočne kritického postoja k trestnej činnosti.

Resocializačná prognóza je hodnotená ako menej priaznivá na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti. Odsúdený teda preukazuje podľa hodnotenia čiastočne splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a neodporúča sa podmiennečné prepustenie. Uvedené skutočnosti sú s prihliadnutím na charakter odsúdeným spáchanej trestnej činnosti pre posúdenie splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zásadné.

Z ustanovené § 66 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona vyplýva, že predpokladom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody u odsúdeného je súčasné splnenie troch podmienok a to, že odsúdený vykonal trest odňatia slobody v zodpovedajúcom rozsahu, že vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a že sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Som toho názoru, že prvostupňový súd nedostatočne vyhodnotil rizikové faktory odsúdeného A. B., pretože podľa názoru prokuratúry resocializačná prognóza odsúdeného nevykazuje splnenie podmienok k jeho podmiennečnému prepusteniu, a to predovšetkým vzhľadom na iba čiastočne kritický postoj odsúdeného k ním spáchanej a pre spoločnosť nebezpečnej trestnej činnosti. V tejto súvislosti predovšetkým zdôrazňujem, že u odsúdeného A. B. ide o špeciálneho recidivistu, keďže bol opakovane odsúdený pre prečin výtržníctva podľa § 364 Trestného zákona. Podľa odpisu registra trestov bol uznaný vinným zo spáchania piatich skutkov, právne kvalifikovaných ako prečin výtržníctva podľa § 364 Trestného zákona, z toho v dvoch prípadoch v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona a v jednom prípade v súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno e) Trestného zákona. Zároveň nie je ani zanedbateľná skutočnosť, že odsúdenému bol uložený najskôr podmiennečný trest odňatia slobody so skúšobnou dobou, no napriek tomu, odsúdený nevyužil možnosť preukázať schopnosť viesť riadny život a bol preto nariadený výkon uloženého trestu odňatia slobody. Tieto skutočnosti v spojení s obsahom hodnotenia riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, preukazujú, že neboli splnené materiálne podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody odsúdeného. A to ani prvej materiálnej podmienky, keďže z obsahu hodnotenia riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom vyplýva, že odsúdený program zaobchádzania plní len čiastočne v bode edukácia a jeho postoj k trestnej činnosti je len čiastočne kritický, vinu externalizuje, najmä tým, že poškodený napadol jeho a svoje konanie racionalizuje tým, že v čase páchania trestnej činnosti bol pod vplyvom alkoholu.

Vo vzťahu k druhej, vyššie citovanej materiálnej podmienky, z obsahu hodnotenia riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom vyplýva, že resocializačná prognóza je hodnotená ako menej priaznivá na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti. Uvedené hodnotenie spolu s charakterom trestnej činnosti odsúdeného, neodôvodňuje konštatovanie splnenia ani druhej materiálnej podmienky - prognózy vedenia riadneho života po prepustení na slobode.

Ustanovenie § 66 odsek 1 Trestného zákona vyjadruje predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmiennečné prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia páchatelovho polepšenia, pričom očakávanie, že odsúdený po podmiennečnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení páchatelovej osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možností

jeho nápravy a osobných pomerov s prihliadnutím aj na účel trestu, pričom bez významu nie je ani zistenie, ako bude verejnosť reagovať na predčasné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu, aké sú sociálne pomery odsúdeného a aké podmienky má vytvorené pre prechod do normálneho života na slobode. Pričom v odôvodnení sťažnosťou napadnutého uznesenia uvádza samosudkyňa, že príčinou páchania trestnej činnosti odsúdením je súhrn viacerých faktorov. Zároveň zdôrazňuje ako jednu z príčin požívanie alkoholu, jeho zrejme nadmerné požívanie a nezvládnutie správania sa pod jeho vplyvom, k čomu sa pripája aj povaha odsúdeného. Odsúdený má zrejme sklony k neprímeraným reakciám, je výbušnej, agresívnejšej povahy, ktoré sa práve pod vplyvom alkoholu ešte viac vyostrujú a vedú k správaniu odsúdeného v rozpore so zákonom. Nemožno súhlasiť s názorom samosudkyne, že odsúdený sa vyvaruje ďalšieho protiprávneho konania v dôsledku hrozby návratu do podmienok výkonu trestu, keď zo samotného hodnotenia riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom vyplýva, že odsúdený program zaobchádzania plní len čiastočne v bode edukácia z dôvodu čiastočne kritického postoja k trestnej činnosti. Teda sám obvinený si aj napriek už doposiaľ vykonanému trestu odňatia slobody neprípúšťa v celom rozsahu svoje zavinenie. Preto nemožno konštatovať, že došlo k jeho prevýchove a rovnako nemožno ani očakávať, že v prípade podmieneného prepustenia povedie riadny život. Mám za to, že možné riziko recidívy nemožno u obvineného eliminovať ani uloženými obmedzeniami a povinnosťami a to predovšetkým vzhľadom na rozsah a charakter jeho doterajšieho protiprávneho konania. V tejto súvislosti tiež nemožno súhlasiť s tvrdením samosudkyne, že ku gradovaniu trestnej činnosti u odsúdeného zatiaľ nedošlo.

Správanie odsúdeného vo výkone trestu sa musí pritom hodnotiť v súvislosti s charakterovými vlastnosťami odsúdeného, s motívmi a spôsobom vykonania činu, pretože len za tohto predpokladu možno posúdiť, či odsúdený vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy, že sa už zbavil práve tých charakterových rysov a nesprávnych návykov, ktoré ho viedli ku spáchaniu trestnej činnosti alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin. Avšak v obsahu vyššie citovaného hodnotenia ústavu na výkon trestu odňatia slobody sa konštatuje len čiastočne kritický postoj k trestnej činnosti a zbavovanie sa zodpovednosti za protiprávne konanie obvineným poukazovaním na napadnutie poškodeným a páchanie trestnej činnosti pod vplyvom alkoholu, pričom vyjadrenie odsúdeného na verejnom zasadnutí dňa 03.07.2023 sa v súvislosti s uvedeným javí skôr ako účelové, v snahe dosiahnuť podmienené prepustenie.

Dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode je v prípade odsúdeného viac ako pochybné, a to tak s prihliadnutím na charakter spáchanej trestnej činnosti ako aj na stredné riziko sociálneho zlyhania odsúdeného a predovšetkým na konštatovanie menej priaznivej resocializačnej prognózy. Preto nemožno súhlasiť s názorom súdu, že riziko recidívy je u odsúdeného akceptovateľné pre podmienené prepustenie.

Vzhľadom na vyššie uvedené som toho názoru, že odsúdený plnením si povinností a správaním sa v rámci výkonu trestu odňatia slobody nepreukázal polepšenie a u odsúdeného prevýchova nedospela do takého štádia, aby bolo možné konštatovať, že po podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody bude viesť riadny život, o čom v neposlednom rade svedčí aj jeho trestná minulosť (6 záznamov v registri trestov) a charakter spáchanej trestnej činnosti, keď spáchal opakovane násilnú trestnú činnosť. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody preto Krajskému súdu Trenčín navrhujem, aby uznesenie Okresného súdu Trenčín sp. zn. 37Pp/129/2023-20 zo dňa 03.07.2023 podľa § 194 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku zrušil a rozhodol vo veci sám zamietnutím návrhu odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.“

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré im predchádzalo. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci preskúmania konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, nezistil v postupe okresného súdu chyby procesného charakteru, ktoré by samé osebe opodstatňovali zrušenie napadnutého uznesenia. V konečnom dôsledku krajský súd konštatuje, že prokurátor v dôvodoch jeho sťažnosti ani nenamietal existenciu takýchto procesných väd v konaní okresného súdu.

V rámci preskúmania správnosti samotných výrokov napadnutého uznesenia, krajský súd skúmal, či je napadnuté uznesenie v súlade so zákonom.

Podľa § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zákona súd môže odsúdeného podmienene prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmienčnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 3 Tr. zák. ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmienene prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa odseku 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2.

V súvislosti s posudzovaním splnenia podmienok na podmienčné prepustenie každého odsúdeného krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že o dĺžke trestu, a teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu na odsúdeného rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Na druhej strane zákonodarca dobrodením, zakotveným v ustanoveniach o podmienčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, ustanovil možnosť podmienčného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za splnenia zákonom stanovených podmienok. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatel'ov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i výkonom tohto trestu po dobu kratšiu, než ju stanovil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení dosiahnuť výchovný účel trestu, teda nápravu páchatel'a trestného činu, aby sa do budúcnosti už nedopúšťal trestnej činnosti aj pri jeho pobyte na slobode. Zákonodarca pritom neurčil povinnosť súdu podmienene prepustiť každého odsúdeného, ale ponecháva na úvahu súdu posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby odsúdený vykonal celý uložený trest odňatia slobody.

Na základe preskúmania správnosti výrokov samotného uznesenia okresného súdu, napadnutého sťažnosťou prokurátora, krajský súd považuje za správne závery okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, na obsah ktorého týmto v podrobnostiach poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, podľa ktorých záverov u odsúdeného sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmienčné prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 ods. 1, 2, 3 Tr. zák. Okresný súd správne poukázal na to, že uvedené ustanovenie podmieňuje podmienčné prepustenie odsúdeného splnením troch podmienok, a to vykonaním trestu v predpísanej dĺžke, preukázaním polepšenia plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu a preukázaním dôvodnej možnosti (nie však nevyhnutnosti) očakávania, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa názoru krajského súdu okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia správne dospel k záveru, že odsúdený splnil formálnu zákonnú podmienku, ktorou je vykonanie zákonom vyžadovanej časti trestu.

Pokiaľ ide o splnenie ostatných zákonných podmienok pre podmienčné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, krajský súd sa stotožnil s názorom okresného súdu podľa ktorého sa odsúdený vo výkone trestu správal v súlade s ústavným poriadkom a plnil si svoje povinnosti. Uvedené zistenia okresného súdu majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, pričom prokurátor v dôvodoch sťažnosti správne týchto skutkových zistení okresného súdu ani nenamieta. S poukazom na uvedené a na okresným súdom správne ustálenú skutočnosť, že odsúdený je po prvý krát vo výkone trestu odňatia slobody, je podľa názoru krajského súdu dôvodný záver okresného súdu, podľa ktorého odsúdený vo výkone súhrnného trestu odňatia slobody plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie tak, ako to má na zreteli ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák.

Pokiaľ ide o splnenie zákonnej podmienky možného očakávania, že odsúdený v budúcnosti bude viesť riadny život v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák., krajský súd poukazuje na to, že podľa správnych zistení okresného súdu pred predmetným výkonom postupne uložených trestov odňatia slobody nebolo na odsúdeného pôsobené výkonom trestu odňatia slobody. S poukazom na výchovný účel trestu podľa

§ 34 ods. 1 Tr. zák. a na okresným súdom správne ustálené preukázanie polepšenia sa odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu ani podľa názoru krajského súdu z výsledkov vykonaného dokazovania nevyplývajú také konkrétne skutočnosti, ktoré by svedčili o účelovosti správania odsúdeného počas jeho doterajšieho výkonu trestu a o nenaplnení výchovného účelu trestu u tohto odsúdeného v zmysle vyššie uvedených východiskových úvah ohľadne účelu inštitútu podmieneného prepustenia.

Podľa názoru krajského súdu okresný súd na rozdiel od dôvodov sťažnosti prokurátora podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku prihliadal aj na skutočnosti svedčiace v prospech odsúdeného a dal tak riadne odpovede aj na argumentáciu prokurátora v dôvodoch jeho sťažnosti. Podľa názoru krajského súdu okresným súdom uložené rozsiahle obmedzenia a povinnosti sú spôsobilé účinne eliminovať všetky viaceré faktory, na ktoré poukázal okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia a ktoré viedli odsúdeného k spáchaniu trestnej činnosti, pre ktorú je v súčasnosti vo výkone trestu odňatia slobody.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Keďže s poukazom na vyššie uvedené, krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.